

Det første punkt baserer sig på en undersøgelse fra det såkaldte Starthjælpsnetværk, som bl.a. ser på familiebudgetter for flygtninge, der lever af den lave introduktionsydelse. Undersøgelsen viste angiveligt, at rådighedsbeløbet for alle familietyper ligger under det beløb, som Forbrugerinformation anbefaler som mindste rådighedsbeløb. Tallene fra Forbrugerinformation er de såkaldte discountudgifter.

Undersøgelsesmetoden giver desværre ikke ministeriet mulighed for at regne efter. Undersøgelsen findes nu i en anden udgave, uden at det er forklaret, hvorfor rådighedsbeløbene for starthjælpsmodtagere generelt er steget fra førsteudgaven til andenudgaven, og hvorfor f.eks. udgifterne til personlig hygiejne er faldet fra 406 kr. pr. måned til 342 kr. Men bortset fra det har jeg rent principielt svært ved at acceptere forslagsstillernes argumentation.

For det første lå der familietypeberegninger med rådighedsbeløb til grund for udlændingepakken af 17. januar 2002 og dermed den beslutning, som et flertal i Folketinget traf ved indførelse af starthjælpen. De rådighedsbeløb lå for nogle vedkommende lidt over og for andre lidt under de rådighedsbeløb, der nu fremlægges, og det er jo givetvis huslejen, der udgør forskellen.

Det eneste nye, undersøgelsen tilføjer, er Forbrugerinformations standardbudgetter, men det er en misforståelse, at Forbrugerinformation anbefaler noget.

Tallene baserer sig på, at Forbrugerinformation går ud til en række familier, der er i arbejde, og spørger, hvad de forbruger. Herudfra har Starthjælpsnetværket regnet sig frem til et rådighedsbeløb, der med deres egne ord i forhold til de udgifter, beløbet skal dække, svarer til det rådighedsbeløb, vi fik frem i vores interview.

Det er muligt, at andre ville have en chance for at forstå, hvad dette betyder, hvis talgrundlaget var tilgængeligt for nærmere kontrol, men det tillader undersøgelsesmetoden som nævnt ikke.

Uden at blive teknisk vil jeg tillade mig også at nævne, at Forbrugerrådets familiebudget ikke opererer med begrebet rådighedsbeløb, men med rimeligt forbrug. Og det er lavet som et redskab for alle forbrugere til at få et overblik og planlægge økonomien. Det fremgår, at det er muligt at leve for mindre, og for at gøre dette lettere indeholder materialet en række sparereåd, hvis pengene skal række.

Generelt accepterer regeringen ikke de forskellige standardbasisdiscountbudgetter som relevante grænsebeløb. Det er af flere grunde. De faste grænser strider mod, at man jo netop kan tilpasse sit forbrug på forskellige måder.

Mange mennesker i arbejde har langt lavere forbrugsmulighed efter bolig. De er vel ikke fattige, blot fordi de har valgt at bruge meget på bolig og mindre på andet.

Der er forskel på, hvilken livssituation man i øvrigt er i, så de forskellige beløb er misvisende. Det kan f.eks. være studerende kontra ældre fuldtidsarbejdende. Og endelig, når man har accepteret, at det ikke drejer sig om at overleve, må disse grænser for indkomst for forskellige typer, aldre og situationer klart være et politisk anliggende. Det kan og skal ikke være en teknisk diskussion.

Hvad angår det andet punkt, så tyder intet ifølge forslagsstillerne på, at det er muligt for starthjælpsmodtagerne at kompensere for de lave ydelser gennem ordinært arbejde.

Her refereres til en rundspørge foretaget af Jyllands-Posten til 191 af landets kommuner, hvoraf det fremgik, at kun 125 af 1.400 starthjælpsmodtagere havde fået ordinært arbejde. Det svarer til knap 9 pct.

Kl. 14.35

Der refereres også til en artikel i Politiken, hvor 123 borgmestre siger, at starthjælpen ikke fungerer efter hensigten i deres kommune, og 81 borgmestre svarer, at starthjælpen fungerer efter hensigten.

Jeg har svært ved at forstå, at 9 pct. er så dårligt. Jeg tillader mig at citere et svar på et § 20-spørgsmål fra hr. Søren Søndergaard, spørgsmål S 4141 fra sidste år fra integrationsministeren. Jeg vil lige sige, at i avisen stod der 8 pct., og det må være grunden til, at procentsatsen angives at være 8, men det korrekte tal er 9. Nu citerer jeg så fra svaret:

»At 8 pct. har fået ordinært arbejde er for mig at se en god begyndelse – især når man tænker på, at en del af de 1.400 har haft opholdstilladelse her i landet i forholdsvis kort tid, og ingen af de berørte har været her i mere end 13 måneder. En tilsvarende undersøgelse fra år 2000 viste, at kun 2 pct. af de nyankomne flygtninge var i ordinært arbejde.«

Jeg synes heller ikke, at det er betryggende at basere større lovændringer på, at 6 ud af 10 borgmestre i en avis udtaler, at starthjælpen ikke fungerer. Og der er stadig 81 borgmestre, der udtaler, at starthjælpen fungerer efter hensigten.